

عنوان مقاله:

خراسان بزرگ در عصر جامی

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازشناسی مشاهیر و مفاخر خراسان در ادب پارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فرخنده احمدی - دانشجوی کارشناسی زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خیام مشهد

خلاصه مقاله:

خراسان کهن براساس کاوش ها، پژوهش ها و بازیافت های باستان شناسان، سرزمینی است بی نهایت باستانی که از دیرگاه در آن انسان بودوباش داشته است. این مرزوبوم، مهد پیدایش یکی از درخشان ترین و کهن ترین تمدن های جهان بوده، باشندگان آن دارای تمدن و فرهنگ چندین هزار ساله می باشند و گنجینه هایفکری و معنوی آن در مراحل مختلف به زبان ها و گویش های گوناگون نگارش یافته است. و پژوهش هایشمار زیادی از دانشمندان بیانگر این امر است که سرزمین های خراسان باستان و ماوراءالنهر زادگاه، تجلیگاه و پرورشگاه زبان دری (پارسی) بوده است. زبان پارسی دری ریشه قدیمی دارد، در خراسان و فرارود پیش از یورش اعراب به آن سخن می گفتند زبان دری ... تاریخ چیز کم دو هزارسال [دارد]، در دوره های قبل از اسلاموجود داشته و در افغانستان [خراسان کهن] بوجود آمده ... که در این نوشته هرجا سخن از خراسان می رود مرادخراسان بزرگ و باستان است که بلخ، هرات، نیشاپور و مرو از زمره استانهای بزرگ آن بود که مشتملخاکهای افغانستان کنونی، بخش های خاوری ایران امروز، صحرای ترکمن تا کنارهای رود جیحون را در برمی گرفت. که این شهر ها در اصل این مرکز هنری خلاقانی بوده است که در آن فعالیت داشتند و هزاران هنرمند، خطاط، مصور، مذهب، نقاش، جلد ساز، معمار، کاشی ساز و رنگ ساز تحت پرورش رجال هنرخواه امپراتوری تیموریان به خلق آثارماندگار می پرداختند که پژوهش جامع در این موضوع مستلزم مشاهده آثار بجا مانده در این شهر است و آنچه در این مقاله بهاختصار آمده است ، نمایانگر آثار و اندیشه نورالدین عبدالرحمن جامی شاعر قرن نهم باشد.

کلمات کلیدی:

تیموریان، جامی، خراسان، قرن نهم، هرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686562>

